

„დროების“ რედაქცია—სასახლის ქუჩაზე, დ. სა-
რაჯოვის სახლში.

ხელის-მოწერა მიიღება თბილისში, რედაქციაშივე
ქუთაისში, ქილაძეების წიგნის მაღაზიაში: გარეშე
მცხოვრებთათვის ადრესი: Тифлисъ, ред. „ДРОБЪ“

ფასი წლით 9 მ., 11 თვით 8 მ., 50კ. 10 თვით—
8 მ., 9 თვ.—7 მ., 50კ. 8 თვ.—7 მ., 7 თვ.—6 მ.
6 თვ.—5 მ., 5 თვ.—4 მ., 50კ., 4 თვ.—4 მ., 3
თვ.—3 მ., 2 თვ.—2 მ., 1 თვ.—1 მ.

ცალკე ნომერი „დროებისა“ ღირს 5 კაპიკი.

დროება

ბამოღის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა.

ფასი განცხადებისა: მეოთხე გვერდზე სტრიქონზე
8 კ., პირველზე 16 კ. სრული უკანასკნელი გვერ-
დი 25 მანათი; პირველი 50 მ. რედაქცია-სტრიქონ-
ებისა ითვლება მათგან დაქვრილის ადგილის ვა-
ლობაზედ.

თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გააქვრებს და შეამო-
კვებს დასაბეჭდად გამოკვანილ წერილებს. დაუბეჭდავ წერი-
ლებს რედაქცია ვერ დაუბრუნებს ავტორს.

Объявленія изъ Россіи, Царства Польскаго и за-
границы принимаются только въ цент. конторѣ объявл.
Л. Петцль, Москва, Петровка, № 6.

შემდეგი ნომერი „დროებისა“ ბამოვა შაბათს მაისის 4-ს.

„დროების“ ფასი მაისის პირველიდან წლის დამლევამდე 7 მანათი; სოფლის მასწავლებელთა- თვის 5 მანათი.

ქენისა ნინო გრიგოლის ასული, ალექსანდრე და ნიკოლოზ სოლომო-
ნის-ქენი ღვინისიკები გულისათვის მწუხარებით აწუხებენ ნათესავთ და ნაცნობთ
პირველი ქმრის და მეორენი მამის
თავადის სოლომონ ბაბრიელის-ძის ლეონიძის
გადაცვალებას და სთხოვენ მოძმანდენ მაისის 1-ს, დღის 11-ს და საღამოს
6 1/2 საათზედ, შანაშვიდზედ გალაკისის პრასპექტზედ თ-დი მუსრან-ბატონის
სახლში და მაისის 2-ს დღის 9 საათზედ მიცვალებულის გასვენებაზედ ქვაშე-
თის წმ. გიორგის ეკლესიაში.
(2-2)

ქართლ-კახეთის თავად-აზნაურობას წერილი რედაქციისადმი

ამ ჟამად თბილისში შეკრებილია
თავად-აზნაურობა ძართლ-კახეთის ყვე-
ლა კუთხეებიდან. აქ ნახავთ ქართ-
ლელს, კახელს, იმერელსა-კი. სა-
სიამოვნო სანახავს წარმოადგენს ქა-
ლაქი, სადაც თქვენ ჰხედავთ ყურთ-
მაჯ-გადაგდებულს თავადს, ჩერქეზუ-
ლად გამოკვანწლოვლ აზნაურშვილს.
მათი გარეგანი შეხედულობა ჟამთა-
მსვლელობის გავლენით შეცვლილია.
თქვენ ჰხედავთ, რომ ეს ჩვენი ძველე-
ბური თავადი არ არის, თუმცა მგზავ-
სება ბევრია და ამასთანავე გწამთ,
რომ მას ყოველთვის შეეძლება გა-
მოიჩინოს და განახორციელოს თავის
მამა-პაპათა საუკეთესო თვისება. თუ
მის შინაგანს არსებას ვასინჯავთ,
დარწმუნდებით, რომ მას თავში საუ-
კეთესო აზრები უბრწყინავს, გულში
ამაღლებულნი გრძნობანი უღელავს...

ამას აშკარად ვვარწმუნებენ ჩვენი
თავად-აზნაურობის კრებები. ამ კრე-
ბებზე ჩვენი თავად-აზნაურობა იჩენს
საკმარისს გამჭრიახობას, წინ-მსვლე-
ლობას, გრძნობის სიმალღეს. იგი
ადგენს ისეთს გონიერულს გარდა-
წყვეტილებათ, რომ შემდეგში სინა-
ნული აღარა გვეკრძება.

არც ბანკში მოსამსახურე პირების
ამორჩევაში გამოუჩენია კრებებს მო-
უსაზრებლობა. იქნება აქ ვცდე-
ბოდე; იქნება შენც, მკითხველო, და-
სწრებიანარ ამ კრებებზედ და სულ სხვა
შთაბეჭდილება გამოგიტანია იქიდან;
ეგ შესაძლებელია. ხომ მოგვხსენე-
ბათ, რომ ერთი და იგივე მოვლენა
ორ სხვა-და-სხვა საგანზე სრულიად
სხვა-და-სხვა გავლენას სახავს. მე აქ
მოგახსენებთ ჩემს პირად შთაბეჭდი-

ლებზე და ვიმეორებ კიდევ, რომ
ბანკის კრებების შესახებ თავად-აზნაუ-
რობას ბევრს ვერას ვუსაყვედურებთ.

მაგრამ არის მეორე საგანი, რომელ-
საც ჩვენ გულ-გრილად ვეკიდებით.
მე ვამბობ თბილისის გუბერნიის თა-
ვად-აზნაურთ წინამძღოლის ამორჩე-
ვაზედ. ღღემდის არც ერთი უფლებით
არ გვისარგებლია ისე წინ-დაუხედა-
ვად, როგორც ამ ამორჩევის უფლებით
გსარგებლობდით. შოველ სხვა საქმეში
ჩვენ ვიჩენდით ცოტას თუ ბევრს გო-
ნების გამჭრიახობას. შეველა სხვა
ჩვენგან ამორჩეული მოსამსახურე
პირს ანგარიშს ესთხოვდით თავის
მოქმედებაში, და თუ იგი ვერ გვაკ-
მაყოფილებდა—ვეცოდი. აქ კი ამ
მოსაზრებამ გვიმტყუნა, თუმცა აშკა-
რად კი ვხედავდით, რომ საქმე არსადა
სიანდა. როდემდის უნდა დარჩეს საქმე
ამ მდგომარეობაში? როდის უნდა გან-
ვხორციელოთ ის დიდ-მნიშვნელოვანი
დანიშნულება თავად-აზნაურობისა,
რომელიც ისე ნათლად იყო გამოხა-
ტული უზენაესს რესკრიპტში. აი რას
ვკითხულობთ აქ:

„Для пользы государства признаемъ
за благо, чтобы російскіе дворяне
и ныне, какъ и въ прежнее время,
сохранили первое мѣсто въ предво-
дительство ратномъ, въ дѣлахъ мѣс-
тнаго управленія и суда, въ безко-
рыстномъ попеченіи о нуждахъ на-
рода.“

შველა ამის შესრულება შეგვეძლე-
ბა მხოლოდ მაშინ, როდესაც ჩვენ
გვეყოლება თანამდებობის შესაფერი
წინამძღოლი.
მაშ მოვიძებნოთ ამ გვარი კაცი.
ბევრთა ამდენი ძილი. ჩვენ კარს
ბევრი და მძიმე საქმეები გვადგია.
ამათის ასრულებისთვის გონიერი და
გამოცდილი კაცი გვეჭირა. ის უნდა
იყოს კარგი მემამულე, რომ შეეძლოს
გავიგოს რასში მდგომარეობს ჩვენი საწ-

ყალი თავად-აზნაურობის გაქირება;
უნდა იყოს სრულიად დამოუკიდებე-
ლი, რომ შეეძლოს თავისუფალი
მოქმედება; უნდა ჰქონდეს რაიმე
შესანიშნავი ისტორიული წარსული;
უნდა იყოს მიღებული და ცნო-
ბილი უმაღლესს წრეებში, რომ
მდაბალმა ხარისხის მოხელეებმა ვე-
ლარ გაბედონ თავად-აზნაურთ ღირ-
სების შეურაცხება. მისაც ეს თვისე-
ბანი არა გაქვთ, ამ საქმეს ნულარ
ჰკიდებთ ხელს.

მერე ვინ ამოვიჩიოთ? მინ ვი-
პოვნოთ იმისთანა, რომ შეეძლოს
ამისთანა პირობების შესრულება, და
კმაყოფილება? მე ჩემის მხრივ ვამ-
ბობ, რომ ამ ჟამად საუკეთესო სა-
წინამძღოლო კაცი არის თავადი ივა-
ნე ქონსტანტინეს-ძე მუხრან-ბატონი.

რ. ჯ—ი
აპრილის 30-ს.

მესამე და უკანასკნელი სხდომა ბანკის წლიური კრებისა

მესამე დღეს, ორშაბათს, საზოგა-
დო კრებამ მოისმინა ერთი მეორე-
ზედ ხუთი მოხსენება ბანკის გამგეო-
ბისა და ამოიჩინა ყველა თანამდებო-
ბის პირნი, რიგისამებრ ამოსარჩენი.

პირველი მოხსენება შეეხებოდა მო-
მავალი საანგარიშო წლის გასაგალს.
ბანკის გამგეობას საჭიროდ დაუნახავს,
ბანკის ოპერაციების გავრცელების გა-
მო, ოთხსა-ხუთას თუმანამდე ხარჯი
მოემატებინა. წელიწადში 480 მანა-
თი ბუჰალტერის თანაშემწისათვის;
1,000 მანათზე მეტი გირავენობის
ფურცლებისა და კუპონების გაგზავნე-
გამოგზავნისათვის, პეტერბურგში სა-
ადგილ-მამულო ბანკების კომიტეტის
შესანახავი ხარჯი, ვადა-გასული გი-
რანობის ფურცლების ხარჯი, ბანკის
გამგეობის წევრების სამგზავრო ხარ-
ჯი და სხვ.

ძრებამ ერთხმად დაამტკიცა ეს ან-
გარიში. მეორე მოხსენება შეეხებოდა
ქალაქს ბათუმს. ორმოც-და-ათამდე
ბათუმის მცხოვრებთ ეთხოვნათ, რომ
ბანკს თავის წესდება შეეცვალა და
ბანკის მოქმედება ამ ქალაქზედაც გა-
ვერცელებინა. ბანკის გამგეობამ აუხს-
ნა კრებას, რომ ბათუმს ამ ჟამადაც
დიდი მნიშვნელობა აქვს და მომავალ-
ში კიდევ უკეთესობა მოელოს, მაგ-
რამ რადგან ომის დროს ეს ქალაქი
შეიძლება საშიშს მდგომარეობაში ჩა-
ვარდეს და სახლები ნანგრევებად იქ-
ცეს, ამიტომ ეკითხოს მთავრობას და
თუ იგი პასუხის-გებას იკისრებს ბა-
თუმის შენობების დაუზიანებლობაში,

მაშინ ეთხოვოს ფინანსთა მინისტრს
წესდების შეცვლა და ბათუმზედაც
გავრცელება ბანკის მოქმედებისა. ეს
მოხსენებაც დაამტკიცა კრებამ.

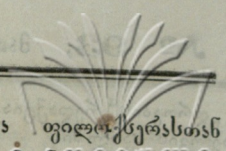
მესამე მოხსენება იყო ნდობის
წერილების (довѣренности) შესახებ.
შოველს წევრს, დამფუძნებელი იყოს
თუ მესხებელი, ეძლევა უფლე-
ბა ერთის ნდობის წერილის წარ-
მოდგენისა და ორის ხმის ქონეი-
სა. ნდობის წერილზედ ორს მოწამეს
უნდა ეწეროს ხელი და ეს ორნივე
უნდა იყენენ წევრნი ბანკისა, ან კრე-
ბაზედ დამსწრენი და ან მათი ხელ-
მოწერილი იყოს შემოწმებული სა-
სოფლო სასამართლოსაგან, პოლი-
ციისა, ან ნოტარიუსისაგან. თუ რამ-
დენსამე მსესხებელს ერთი სესხი აუ-
ლიათ, იმათ უნდა ან ერთს თავიანთ-
განს მისცენ ნდობის წერილი, ან
სხვა წევრს. მამას შეუძლიან თავის
სრულ წლოვანს შეიღოს მისცენ ნდო-
ბის წერილი და ხმა, ხოლო სხვა არა-
წევრს არ შეუძლიან ხმა იქონიოს სა-
ზოგადო კრებაში. ნდობის წერილს
მხოლოდ მეორე დღეს მიეცემა ხმა
წარმოდგინების შემდეგ.

მეოთხე მოხსენებით ბანკის გამგე-
ობა სთხოვდა კრებას ცოტაოდნად
შეეცვალა წესი დამფასებლების ამორ-
ჩევისა. შამგეობა თუმცა საუკეთესოდ
სცნობდა, რომ დამფასებლები გამგეო-
ბისა და ზედამხედველის კომიტეტისა-
გან დანიშნულ იყენენ, მაგრამ სამძი-
მოდ მიიჩნდა ამისთანა უფლების ჩა-
მორთმევა ბანკის კრებისაგან და ამი-
ტომ წინადადება შემოიტანა, რომ
კომიტეტმა და გამგეობამ ერთი-ორად
წარმოადგინონ კანდიდატები და კრე-
ბამ აირჩიოს ამ კანდიდატებ შორის
დამფასებლები.

შეჯამებულ კომიტეტს ხმის უმეტე-
სობით უარ-ეყო ეს მოხსენება გამგე-
ობისა და ის ემჯობინებინა, რომ
უწინდელი წესი დარჩენილიყო.

თ. რეკავს ვახსაქე, (წინამძღოლი
სიღნაღის თავად-აზნაურობისა). ბან-
კის კრებისათვის ეგ უფლება, რასაც
ეხლა თქვენ ეცილებით, ისეთი უფ-
ლებაა, რომლის ჩამორთმევა ჩვენდა-
მი უნდობლობად უნდა ჩავთვალოთ.
ნუ თუ ჩვენში თავად-აზნაურობა ისე
დამცირდა, რომ ვეღარ მოახერხებს
თვის შორის ღირსეულის ამორჩევას.
არა, ნუ გვიზამთ შავას, ნუ მოგვის-
პობთ იმისთანა სახსარს, რომელიც
გვეართებს, გვეწოთენის და ერთმან-
ეთის აწონ-დაწონვას გვაჩვევს.

ამ აზრს სხვანიც ბევრნი მიემხრენ.
მაგრამ გამგეობამ განმარტა, რომ ეს
სრულიად უფლების ჩამორთმევა არ
არისო, და კრებამაც მიიღო გამგეო-
ბის აზრი.

მეხუთე მოხსენება შეეხებოდა სკოლის საქმეს. სათავედ - აზნა ურო სკოლის კომიტეტმა სთხოვა შემწეობა ბანკს და თუმცა ბანკს მარზან მოგება არა ჰქონდა, მაგრამ სკოლის დაკეტას ის არჩია, რომ ექსტრაორდინარული თაენი დამ მიეცა ეს შემწეობა. ამ ქამად ექსტრაორდინარული თაენი შეადგენს სულ 14,690 მანათს და გამგებობის აზრი ის იყო, რომ ეს ფული სულ ერთიანად გადასცემოდა სკოლას. ზედამხედველი კომიტეტი კი არჩევდა მხოლოდ 12,000 მანათის გადაცემას და დანარჩენის შენახვას იმ საკურორბათათვის, რისათვისაც ეს თაენი დანიშნულია.

თ. ნ. ჩოლაყაშვილი. მე ვთხოვ ბანკს განმარტოს, ეს სკოლა, რომელსაც სათავედ-აზნაურო ჰქვია, მართლა სათავედ-აზნაუროა თუ არა? იქ, როგორც შევიტყე, ორი ყმაწვილი დალის თურმე გარეშე მოსიარულედ, რომელნიც თავედ-აზნაურობას არ ეკუთვნიან; ამას გარდა, სად მიდის ეს ამოდენა ფული, რატომ არ აგვიხსნიან? რატომ ბანკი ყურადღებას არ აქცევს? მის აბარბ ამოდენა ფულების საქმე? მერე რა ნება გვაქვს, რომ ექსტრაორდინარულს თაენს ხელი ვახლოთ. ეს არის დანიშნული ქვრივობლებისათვის, იმ თავედ-აზნაურისათვის, რომელსაც ცეცხლი დასწავს, სეტყვა დასეტყვავს და რა ნება გვაქვს, რომ სკოლას მისცეთ. მე წინააღმდეგი ვარ გამგებობის მოხსენებისა: ექსტრაორდინარული თაენი ექსტრაორდინარულადვე უნდა დარჩეს.

ა. მასხაველი (წვერი გამგებობისა). მე მაკვირებს თ. ნ. ჩოლაყაშვილის ლაპარაკი. რასაც ეხლა ეგ ამბობს, მაგასვე ამბობდენ მარზან, მარზან-წინ, ამ სამი წლის წინად და რომ ამისთანა საყვედური ასცილებოდა სკოლას, ბანკის კრებამ გადასწყვიტა, — ყოველი წვერი დამფუძნებელი ბანკისა იყოს იმავე დროს სკოლის საზოგადოების წევრიცაო. მაშ რაღად ამბობს თ. ნ. ჩოლაყაშვილი, რომ არ ვიცით ფული სად მიდისო? რატომ არ მობძანდა, როცა ამ სკოლის კრება იყო? რატომ არ მოისმინა სკოლის ანგარიში, რომელსაც ყოველ წელს კომიტეტი წარუდგენს ხოლმე ამ სკოლის საზოგადო ყრილობას. არავისა არა აქვს ნება საქმის განუხილავად ვისმე საყვედური უთხრას და მით უფრო უთხრას იმისთანა პირებს, რომელნიც უსასყიდლოდ შრომობენ და თაენით ძალ-ღონეს ჩვენ ყველასათვის ძვირფასს საქმეს ანდომებენ. მათ მადლობა ეკუთვნით და არა საყვედური.

„ექსტრაორდინარულს თაენს ხელს ნუ ახლებთო“, ბძანებს, თ. ჩოლაყაშვილი; „ეგ იმისათვის არის დანიშნული, თუ ზარალი მიეცემა თავედ-აზნაურობას, უნდა მაგ ფულით შევეწიოთო“. მე არას ვიტყვი თვით სკოლაზედ. იქნება უკეთესი ყოფილიყო. რომ ჯერ თაენი მოგვეგროვებინა და მასუკან ამ თაენის სარგებლით სკოლა შევეცნა. მაგრამ რაკი იგი არსებობს, რაკი ათი-ათას თუმან-

ზედ მეტი ფული დავხარჯეთ, იმის დახურვა — დიდი უბედურება იქნება. ამ უბედურებას ვერ შევედრება ერთი-სა და ორის თავედ-აზნაურის „დასეტყვა“, როგორც თ-ლი ჩოლაყაშვილი ბძანებს. თუ ეხლა ფულს არ მისცემთ ამ სკოლას, იგი უნდა უსათუოდ დაიხუროს და, ამით არა თუ ერთი და ორი თავედ-აზნაური დაისეტყვება, დაისეტყვება მთელი საქართველოს თავედ-აზნაურობა.

ამავე აზრით ილაპარაკეს თ. ნაპ. ამატუნმა, ალ. ძვალთაშვილმა და სხვთა.

კრებამ ერთ ხმად მიიღო მამგობის აზრი ამ საგანზედ.

ბოლოს დადგა დრო ამორჩევებისა. უნდა ამორჩიათ მამგობის თაემჯდომარის თ. ი. შავჭავჭავაძის მაგიერი და მაგიერი დამფასებლის ძ. ლ. შურცილაძისა. „ისეც ის, ისეც ის, უკენ-კლად, უკენ-კლად! ერთხმად, ერთხმად!“ გაისმა ხალხში ხმა და მთელი საზოგადოება ფეხზედ წამოდგა. ზედამხედველის კომიტეტის წევრნიც იგივენი დარჩნენ გარდა თ. შ. მარხნიშვილისა, რომელსაც ბევრი სთხოვა საზოგადოებამ მაგრამ, ქალაქში უმყოფლობის გამო ვერ იკისრა ეს თანამედრობა.

თამეჯდომარე კომიტეტისა პატივცემული თ. ი. ანდრონიკაშვილი დიდს უარზე იდგა. ხალხმა რამდენჯერმე გაუმეორა თხოვნა. წამოდგა ილ. შავჭავჭავაძე, მოკლე სიტყვაში გამოასახა მისი ღვაწლი საზოგადოებისათვის და სთხოვა დარჩენილიყო. თ. ი. ანდრონიკაშვილს ამ სიტყვამ ცოტა შეუსუსტა მისი გარდაწყვეტილება. ბოლოს შესძახა თ. ნ. ჩოლაყაშვილმა: „უნიჭიერებსა კაცმა უნიჭიერესი სიტყვა გითხრათ და მაინც ვერა ჰქნა. ჩვენ სიტყვა ველარ მოგვიხერხებია, მაგრამ ამოდენა ხალხი უსიტყვოდ შემოგბლავით და ეცი პატივი ამ ბლავილს მაინც!“.

მხლა კი დამარცხდა თ. ი. ანდრონიკაშვილი და დასთანხმდა თემჯდომარეობას.

კრება დაიშალა ორს საათზედ.

შინაური ქრონიკა

წუსედი სადამოს ქაღაჭში ჩამოვიდა ქამიის პროფესორი ჰეტრე გრიგლის ძე მეღვიშვილი.

როგორც შევიტყეთ, სათავად აზნაურთა კრება მისის პირველის მაგივრად, მისის ნ-ს დაიწყო; რადგან სიების შემოწმება ვერ მოუწერიათ. ეს სამწუსრად მიგვანხნია: ბევრნი თავდაზნაურნი კიდევ ჩამოვიდენ თბილისში და მოლოდ აქ შეიტყეს საქმის გადადება. მერე ესლანდელს გაჭირვებულს დროს ვისა აქვს შეძლება თბილისის სსსტუმრებში დიდხანს იტსოვრეს და სოფლის გაცნარებულ მუშაობას თავი დაანებოს!

ამბობენ, მომავალი კრება, თუ არა, რომ კვ-

ურდადებოა იქნება. აი, თურმე, სხვათა შორის, რა საგნებზედ იქნება სხვა ა) როგორ დაჩქარდეს გამიჯვნის საქმე; ბ) ნადლეების შესუიდევის საქმე; გ) როგორ უნდა ისარგებლონ დროებით გაღებულიებმა გლეხებმა სამოკრებოთ; დ) იმვე რატორის ალექსანდრე მეორის სასამართლო წესების შემოღება კავკასიაში ე) სამეურნეო სკოლების გასსნის საქმე საქართველოში ვ) სახელმწიფო საადგილმამულთა ბანკის მოქმედების გავრცელება თბილისის გუბერნიასედაც და სხვ.

აზრების 27-ს იყო უგანსგელი სსდამა საფილქსურთა საზოგადოებისა. ამ სსდამაზე ი. ს. ხატისოვა წამოთქვა აზრი, რომ მთავრობისაგან გაღებული საჯრში ფილქსურასთან საბრძოლველად მონაწილეობა მიიღონ მემამულეთაცო და ეს საჯრი შეიძლება გაიყოს: ა) საჯრი, რომელიც საჭიროა კენსების განსრევის დროს, ბ) საჯრი ფილქსურაინი ვასებისა და კენსების მოსახობედაც და გ) საჯრი, რომელიც საჭიროა დასაკამოფილეებად იმ კენსების ვატრონებისა, რომელთაც ზარალი ნასეს მათი ფილქსურაინი კენსების მოსახობით. კავკასიაში, სადაც ვერ მიწები გაუზომელები არიან, საერო დაწესებულებანი არ არსებობენ და აგრეთვე შემოსავლიდამ საჯრებლის ალება მეტად დიდი საჯრია, დაწესდა მოლოდ რომ კენსების განსრევის დროს ვატრონებმა წამოადგინონ საჭირო მუშეთათვისანთ საჯრით და უსასყიდლოდ მისცენ საზოგადოების წევრებს ბინა, როგორც ეს დაწესებულების მიწების გაზომვის დროს. შეიძლება. ხატისოვმა ახსნა, თუ სხვა სახემწიფოებში როგორ ჰყოფენ ერთმანეთს შორის საზოგადოება და საზინა ფილქსურასთან ბრძოლის დროს საჭირო საჯრებს. ჩამოვიტოს სხვა-და-სხვა გვარი წესდება ამ საგნის შესახებ უცხო სასემწიფოებში და დასძინა, რომ ჩვენში დღემდე ყოველ ნაირს საჯრს ამ საგნისათვის საზინა კისრულაბდაც და ამ სუთი წლის განმავლობაში 500,000 მან. დასარჯაო. ვინც დაჭკობრებია ფილქსურასთან ბრძოლის მსგულაობას ჩვენში, დარწმუნდება, რომ ყოველწლიური განსავალი ამ საქმისთვის 100,000 მანათს არც მომავალში ადემატება და ფილქსურის მოსახობისათვის 5—6 წელზე მეტი დრო არ დაგვჭირდება. ხატისოვმა სთქვა, რომ კავკასიაში ირიცხება 130,000 დესიატინა კენსი, რომლის შემეტსი ნაწილი ეგუთვნის თავდაზნაურობას, თავისუფალს ყოველ-ნაირის განსასხადისაგან; ამიტომ სამართლიანი იქმნება, რომ მათს კენსებს დაედას განსაკუთრებული გადასახადი, და რაც შეელება გლეხებისას — მათ გადასადონ მუშაობით (натуральная повинность); რადგანაც აქ კენსებს უჭირავთ 130,000 დესიატინა მიწა და წლიური საჯრი კი ფილქსურასთან ბრძოლისათვის 100,000 მეტი არ არის, ამიტომ თვითოულ დესიატინას 80 კან. მეტი გადასახადი არ შესვდება, და ეს თავდაზნაურთათვის სამძიმო ტვირთი არ იქნება. დასასრულ ბ. ხატისოვმა კრებას წარუდგინა განსასჯელად სუთი წინადადება: ა) საჭირო იქმნება თუ არა, რომ კვ-

ნასების ვატრონებმა ფილქსურასთან საბრძოლველ საჯრში მონაწილეობა მიიღონ? — ამ წინადადებას კენსების მოისმა სამდურავი კავკასიის ღვინოების მტრე შემოსავალზე. თურვის სკობის წარმომადგენელი ამბობდა, რომ აქციის დაწესების შემდეგ, ჩვენში ღვინის შემოსავალი გასავალს ვერა ჰყოფნისო. ქუთაისის გუბერნიის წარმომადგენელთ განცხადეს, რომ ჩვენსკენ შემეტს მასრებში კენსები ისე წამსდარი არის, რომ ერთს დესიატინაზე ოცს, ოცდაათს ვასს მღვის იზოვინით და ამიტომ ადგილის სივრცის შედარებით გადასახადის დაწესება ჩვენ წინას მოგვემსო; თვით კასეთის მემამულემ, თავ. ჯორჯაძემ ადიარა, რომ ჩვენში ისე გაფუჭდა კენსები, რომ ბევრნი მემამულენი აზირობენ ვასების აჭრას და სხვა რამეს გასვენას. ამ ბასის მიუხედავად, კრებამ გადასწყვიტა, რომ კენსების ვატრონებიც ვადლებულნი შეიქმნენ ფილქსურასთან საბრძოლველის ხარჯის გამოღებაში.

ბ) არა სჯობს რომ თავდაზნაურთა კენსებს ფულის გადასახადი დაედას და გლეხებმა კი, ამ გადასახადის მაგივრად, კენსების განსრევის დროს დაივლონ მუშაობა? — კრების შემეტსმა წევრებმა წარმოსთქვეს, რომ მუშა დღე გლეხებისათვის სშირად, და მეტადვე ზაფხულში, 2 მან. მეტი დირსო, და ამიტომ ეს წინადადება სსდამამ არ მიიღო. ბატ. სულთანის ყირიმ-გირეის წინადადებას თავს მჯდომარეებაც დასძინა, რომ უმჯობესი იქმნება — სრულიად განთავისუფლდენ გლეხები ამ გადასახადისაგან, რადგანაც მათი კენსები მეტად მტირენი არიან და ამისთანავე მათ სხვაც ბევრი რამ გადასახადი აწვეთ კისერსო. გარდა ორის წევრისა მთელი კრება დასთანხმდა ამ წინადადებას.

გ) მესამე წინადადება — რომ გადასახადი დაიდას იმ კენსსედაც, რომელიც ერთ დესეტინაზე ცოტათი მეტია — კრებამ მიიღო.

დ) რამდენი და რა რიგად უნდა გაიწეროს გადასახადი — შემოსავლის კვალაობაზე, თუ მიწის ზომასზე? — ზოგი ამბობდა, რომ ბევრგან მეტად მტირე შემოსავალი აქვს ღვინოსო; ამასზე ბ. სულთან-ყირიმ-გირეიმ სთქვა, რომ ყირიმში, კენსები სამ-რიგად იყოფებო: შემეტსი შემოსავალი თვითოულ დესიატინიდაშე შეადგენს 75 მან., საშუალო — 50 მან. და უმტირესი — 25 მან., გადასახადი კი ამ რიგდაც გაწერილიო: ოინანსთა სამინისტროს განკარგულებით რომელიმე გუბერნიას გადასახადად შეწერილი აქვს განომილი ჯამი ფულისა; ამ ფულს საერო კრება ანაწილებს მასრებზე, მათის კენსების მდგომარეობის შედარებით, და სამასრო კრება-კი გაიყოფს ერთმანეთში მიწის შემოსავლის შედარებით. — კრებამ სურვილი გამოცხადდა, რომ აქაც ამ ნაირი დაწესებულება მოსდესო.

ე) დაიდას გადასახადი ღვინოსედაც თუ არა? კრებამ ერთხმად უარი სთქვა ამ წინადადებაზედ.

დასასრულ ბასი ჩამოვარდა იმასედა, რომ შეიძლება თუ არა ფილქსურაინს ადგილებზე, სადაც კენსი აუთსრიათ,

სხვა რამ დაითესოს. ბევრი იმ აზრისა იყო, რომ შეიძლება მოყვანა ამ ადგილებზე მსოფლიო ისეთი მცენარისა, რომელიც არ დაუშლის საფილქსორო კომისიის წევრებს ხელ-ახლად გასინჯვას იმ ადგილებისას.

გვრას განდა მცენარეულ საუკუნეებს ასევე ჩვეულებებთან. ამ დღეებში გარის მარის საფილქსორო სოფ. სიათში განდგვილია ერთი დანიშნული „ქიზა“. ასი წყვილი მარტო წინდა დაქსოვას ამ ქიზას თავის ქმრის საფილქსოროსთვის დასარბებლად და სამხილავად ქიზია. მაგრამ აგერ სულთა-მსუთავის ცუდმა გამოჭერამ მომავალს მატარებლს და უდროვად გამოასაღმა წითი სოფელს. მამის ქალის მატარებელს გაუკეთებინათ ორი გუბო: ერთში ჩაესვენებინათ ქალი, მეორეში—ასი წყვილი წინდა და სამხილავა ჩაეწყოთ და მიწაში ჩაეფლათ.

ქართლიდან გვატყობენ, რომ თუმცა მოსავალს ვაი ბირი უჩანს, მაგრამ გვალვა ძალიან გავსინებს. უწვიმობას ისე შეუწუხებია ხალხი, რომ ბევრგან „დიდებანდ“ დადიან წვიმის გამოსათხოვად. ხილსაც თურმე ძალიან ასწია.

გასეთიდან გვწერენ: „გელის-ცისეში მომავალ ენკინსთვიდან ერთ-გლასიანი სასოფლო სასწავლებელი უნდა ორ გლასიან სასწავლებლად გადაკეთდეს. ამისთვის საჭირო შენობის აშენება გიდევ დანიშნულს. სასურველია, რომ ამ სასწავლებელთან დაარსდეს რაიმე სასკოლისა, ან სამეურნეო განყოფილება, რადგან მთელ გასეთში არ არსებობს არც სამეურნეო და არც სასკოლის სასწავლებელი. ცალკე თუ დიდს ხარჯს მოითხოვს განსათავისთვის ფრიად საჭირო სამეურნეო სასწავლებელი, ორ-გლასიან სასწავლებელთან ერთად ეს ხარჯი საკმაოდ შეძირდება.“

„უარის“ მე 17 №-ში წავიკითხეთ: „ჩვენ გავიგანეთ, რომ შაბათს (აბრევილი 28 ს) სტამბოლიდან არსებული უნდა მოვიდნენ მუშინი მუსთარ-ფაშა ის-მაილ-ფაშასთან ერთად. სამსაღვთო ელჩი (უარისში) დანიელ-ბეი, როგორც ამბობენ, ამ დღეებში წავა არსებული მუსთარ-ფაშის სასწავლად.

ფათისა და ბათუმის შორის დაღუბულა ერთი საბარგო გემი (როგორც „სუბასტ. ფურც.“ იწერება), რომელიც ნამდვილად არ იცინა რუსის საზოგადოებას ეკუთვნის, თუ ბ-ნს ნოვოსილსკის.

„Новое Время“ იწერება, რომ მოკლეს ხანში შეიკვლინა ბაჟის წესდება ხილისა და ჭაჭის არეის წარმოებაზე.

110 მანათილი—რომელსაც უკვლავია, მოთავე ამ ბაღის თავის წესით წარუდგენს საზოგადოებას.

სემოხსენებულ ბაღში დასწრებულ საზოგადოების სიმდიერე მეტად შესამჩნევი იყო და ამასთანავე გულ-გრილობაც ეტყობოდათ ზოგიერთა მიხედვით გაბო სასწავლებლის მმართველ პირთან...

ამბობენ აგრეთვე, რომ ვითომ კნ. ან. ჭავჭავაძისას, რომელიც ამ სასწავლებლის მმართველად ითვლებოდა და რომელსაც სასწავლებლის ბუღი და ილბალი იყო დამოკიდებული, ამ სასწავლებელზედ მმართველობისთვის თავი დაუხსნებია...

რაც საკუთრებას დიდი მატარებელი აქვს ხალხში, იმდენად ის ხალხი მოქალაქობრივად განწყობილია. საკუთრების მატარებელი ამ ორს ზღვას შუა მცხოვრებულ ხეებს ხალხში იქამდის გავრცელებული და ეველსაგან აღიარებული არის, რომ საკუთრების დაცვისთვის მისკველი—უდიდეს მისკველად მიანდათ და მიანდათ. ამისთანა გაცემილ ჭეშმარიტებაზედ ღაზარაკი მეტი მგონია და აქ მოვიგონე ეს მსოფლიო მისთვის, რომ ერთი არა სასამოკონო მოვლენა აღვნიშნა:—სულ ორი კვირის წინედ ერთს თელავის მარხის სოფელში მოხრძანდა ერთი დიდი მოსულე და მოასდინა განკარგულება, დაუკითხავად მეტატარებებისა, სხვის საკუთრების მოხმარებისა.. ერთმა მესაკუთრეთაგანმა პირდაპირ მიამართა მას და უთხრა:

— მე საკუთრების დაცვისთვის სისხლს დავუვრი—გთხოვთ აგვანდინოთ ამისთანა განსაცდელი!..

ამაზედ უპასუხა მოხელემ:—შენ არ იცი, ვის ეღაპარაკები?—მაგისთანა გამოხატობისთვის ვინის აბანოში ამოგაყოფინებ თავს და იმ დასწინაც ჩაგრიცხავ, რომელსაც უფლება აღარა აქვს აქ ხანი დაქუცოს!..

ნუ თუ იმისთანა პირისაგან, რომლის უმთავრესი დანიშნულება საკუთრების და მოქალაქობრივი წესის დაცვაა, ამისთანეები უნდა ესმოდეს ხალხს?!..

აქ გავრცელდა სმა, რომ თელავის მომრიგებელი შუამავალი სამსახურიდან გამოდის. ამ სმამ ბევრი ძლიერ შეაწუხა და მომეტებულად დროებითი კადრებული გელსობა, რომელიც მას თავის დამცველს ეპასოდა. სშირად მეტატარებთა და ნაყმეთ შორის არის მცირე რამ დამოკიდებულება, როგორც სასლის-ქიჩა, მეათსედი და სხვანი. პირველი გარდასასადი მომეტებული ნაწილი შვიდი შაურიდან ექვს აბანადის არის. სშირად მეტატარებ ამისთანა მცირე გადასასადისთვის ჩივის მომრიგებელ შუამავალთან და, აი, ამისთანეში მართლაც რომ გელსების მცველია. თ. დ. ჯორჯაძე. იგი არ დაიბარებს სოფელ გელსის საქმის დღეს, მისცემს ვადას, გადასადოს მეტატარის ვადას, არ ჩაუყენებს ჩაფარს, როგორც სშირად თხოვლობენ. თუ გამართლდა თ. ჯორჯაძის სამსახურიდან გასვლის, ამავი დიდი დასავლისი იქნება.

აბრევილი 16-ს თელავის საზოგადოებამ გაუმართა გამოთხოვის სადილი თელავის მარხში ნამეფუს გამოძიე-

ბელს. თ. ა. ქაჩაძეს; საზოგადოება ბლომად დაესწრო: იქ სასწავლო ქართულს, რუსულს, სომხულს, და სხვა-დასხვა წრის და წოდების ხალხს.

მხელად შეხვდნენ კაცი ასეთს ტკბილ მამა-შვილურ გამოთხოვას, როგორც აქაური საზოგადოება გამოთხოვას მატარებელს ალ. ქაჩაძეს. მატარებელი და დიდება იმ პირთ, რომელნიც თავის ხალხთან ასე მოკლე სამსახურის (სულ ორი წელიწადი იმსახურა აქ) განმავლობაში ასეთს თანაგრძობას დაიმსახურებს საერთოდ საზოგადოებისაგან.

სადილს ამკობდა: საზოგადოების საერთო აღტაცებული მხარელება, მშვენიერი „სუფორული“ და სხვა ქართული სიმღერები, ტკბილი ღვინო და ფხმარდი ლეკური.

ღირსეული შვილი ღირსეულის თანაგრძობით გააცილა საზოგადოებამ.

აბრევილი 22-ს მოვიდა ჩვენი ქართველი მილიცია თელავში. მილიციის მძაბულ ხარისის პირებს გაუმართა ქალაქის სადილი თელავის სკენარში (ბულვარში), სოფო მძალევი ხარისისაგან იყვნენ მიწოდებული საზოგადოებისაგან სადილზედ თელავის გლეხის დარბაზში. სასამდის მძაბულებს სადილი არ გაათავებს, თავზედ ადგნენ როგორც თავიანთი უფროსები, აგრეთვე აქაური მარხის უფროსი და გაწემა უთავლავი ხალხი. როდესაც მილიციის სადღეგრძელო იყო, მარხის უფროსმა აიღო ღვინოთ სავსე ჭიქა, წარმოთქვა სიტყვა და ასე დაბლოცა: „თქვენ მიდისართ, ძმებო, ავღანისტანში, მაგრამ ჯერ არ ვიცით გადაწყვეტით, თუ რად მიდისართ. ღმერთმა რომ იხუმოს და ომი მოხდეს, როგორც დასაბამიდან-ყოფილა საქართველო სასელ-განთქმული თავის გმირობით, იმედი გვაქვს, რომ ამ სასელს დღესაც არ დაუგარგავთ თქვენს სამშობლო ქვეყნას.“

მეთვალყურე.

დავა შუა აზიაში

სტივენს მოუთმენელად მიეღიან ლონდონში, ზაკრევესკი-კი ჩასულა კიდეც პეტერბურგში და, როგორც „Гражданин“-ი იწერება დაუყოვნებლივ წავა ბაჩინოში. ზაკრევესკის უთქვამს, რომ გენ. კომაროვის მოქმედება ნამდვილად ავლანელთათვის გასულია შედეგი იყო, რომელთაც ინგლისელი აფიცრები აქეზებდნენ. შეტყობაში ჩვენის მხრით 1,500 კაცი იყო და ავლანელების მხრით-კი 5,000. ავლანელი ჯარი ცუდად არის შეიარაღებული, მაგრამ მათი არტილერია-კი შესანიშნავად მოქმედებდა. პენჯდეს მარხის მცხოვრებნი შეგობრულის თვლით გვიუბრებენ ჩვენს.

ინგლისის პარლამენტში და საზოგადოებათა პალატებში გაცხარებული სხდომები ზედი-ზედ მიჰყვებიან. საგანი ბასისა, რასაკვირველია, სულ იგივე „ავღანას საქმეა“. უკანასკნელს

სხდომებზე განსაკუთრებული ყურადღება მიუძღობილია სერ ჰენრი მუსკატენის და სხვა ინგლისის აფიცრების ბრალდებაზე—რომ, ვითომ, ესენი აქეზებდნენ ავლანელებსა...

სტანგოპი. (პარლამენტის სხდომაზე ეკითხება ზოლდსტონს) შეიძლება შეგვატყობინოთ, საიდან გამოვიდა სტივენნი—მესხელიდან (სპარსეთში) თუ სერპეტერ-ლემსდენის უმთავრეს სადღეურნიდან? (თირპულში—ავღანის ქალაქია).

გლადსტონი. მე არ შემიძლიან ვიპასუხოთ მაგაზედ. არ ვიცი დაბეჭდვით, სად იმყოფებოდა სტივენნი, როდესაც გამოხმობის დეპუტატი გაუფხავნეთ.

სერ-სტაფორდ-ნორდსკოტი. როდისთვის უნდა მოველოდეთ ლონდონში სტივენს?

გლადსტონი. არ ვიცი; მაგრამ ამას გავიგებ.

ჩიხი. მთავრობას ხომ არა მსურს გადსადგოს დიპლომატიური მოლაპარაკება, რუსეთთან სანამ სტივენნი არ მოსულა.

გლადსტონი. არა.

სერ-ნორდსკოტი. ნება მიბოძეთ, გკითხოთ,—ახალი ამბავი ხომ არა მოსულა-რა ავლანელთა.

გლადსტონი. არა; მე არ გამოვიცნა, რომ ახალი რამ მოსულიყო.

სულ ამ გვარია პასუხები ინგლისის პირველის მინისტრისა: არ ვიცი, არა, არ გამოვიცნა. პარლამენტის წევრნი ძლიერ ეჭვით უყურებენ ამ ყველაფრის „უარ-ყოფას“ ზოლდსტონისაგან, ეჭობენ, რომ პრემიერი ბევრს რასმე გემალავს ჩვენს და ამიტომაც უკანასკნელს სხდომებზე ზოგიერთა წევრებმა არა ერთი და ორი უკადრისი სიტყვები დაახალეს ზოლდსტონს. უკანასკნელი კი, როგორც ჭეშმარიტი ინგლისელი, დინჯად სდგას თვის აღვილზე, ხშირად ჯიუტობს კიდეც. მაგრამ ენლა ისეთი დროა, იმდენად აღელვებულია ყოველი ინგლისელი, რომ ამ გვარი მოქმედება არად არგებს ზოლდსტონის სამინისტროს; იქნება სამინისტროს დაცემაც გამოიწვიოს პირველი მინისტრის ასეთმა მოქმედებამ.

სტამბოლიდან სწერენ „Journal des Debats“ ამ დღეებში ხონთქარმა გაუფხავნა ბრძანება ჰასან-შემი-ფაშას დაუყოვნებლივ გამოვიდეს ლონდონიდან, მაგრამ ჰასან-ფაშამ აუხსნაო ხონთქარს, თუ რა შთაბეჭდილებას იქონიებდა მისი ასე უეცარი დაგდება ლონდონისა, და ხონთქარმა გადასთქვა თვისი ბრძანება. ამავე ვაზეთს აცნობებენ, რომ მსმალეთის მმართველობისაგან გაგზავნილი კომისია ღარდნელის გამაგრებისათვის ზომების აღმოსაჩენად დაბრუნდა სტამბოლს. კომისიამ წარუდგინა თვის აზრი მმართველობას და, როგორც გვარწმუნებენ, ამ დღეებში რამდენიმე ოსმალოს სა-

„დროების“ კორექცია

თელავი, აბრევილი 14-ს. თელავის წმ. ნ. სასწავლებლის სასარგებლოდ იყო გამართული ბაღი ბუფეტით საზოგადო კლუბის დარბაზში. ხარჯს გარეშე წმინდა შემოსავალი, როგორც შევიტყუთ, ყო-

ომარი ხომალდი გაიგზავნა ღარდა-ნელში.

◆◆ ლონდონელი გაზეთი „Echo“ იწერება, რომ ინგლისისა და მსმალოს შუა უკვე მოხდა საიდუმლო ხელშეკრულება, რომლის ძალითაც ინგლისს ნება ექმნება დაიკიროს სტამბოლი და საომარი გემები გაგზავნოს ღარდანელში.

◆◆ მსპანიური გაზეთი „Cronica d' Almeria“ იწერება, რომ რუსის საომარს გემს (კორვეტი) შეხვდა შუა ზღვაში ინგლისის ფრეგატი, რომელიც შუა იყო ომი გაემართა რუსის გემისათვის.

◆◆ ნემეტურს გაზეთს Neues Wiener Tageblatt-ს სწერენ ლონდონიდან: „სამხედრო მზადება კვლავინდებურის გაცხარებით მიდის. ზღვის სამინისტრომ დაიკირა და დღეს (აპრილის 21-ს) ცხრა სატრანსპორტო გემი. ბირსმა განუცხადა ინგლისის ელჩს სურვილი, რომ ინდოეთის ჯარი შეჩერებული იყოს, აღარ წავიდეს ძვეთისაკენ.

ტელეგრაფები

„ჩრდილოეთის სააგენტოსი“ აპრილის 30-ს

პეტერბურში. დღეს გამოცხადებულმა დაწვრილებით ტექსტმა გვ. კომარაგის რაზმარტისამ, მარტის 18-ს მომხდარს შემთხვევას, დაბოლოებით აღსნა, რომ ჩვენა რაზმი იძულებული იყო იერძით მასუღაყა ავღანელებზე, ამათის თავსდუღრის მოქმედებისა და თავ-დაცვის განსწავლისათვის.

ბერლინი. გრაფ გერბერტ ბენმარკი დანიშნულად გარეშე საქმეთა მინისტრის თანაშემწედ.

რეისსტადტმა საბოლოოდ გადასწვიტა ბაჟი (სამი მარკა) შერასას და ხარბაღზე.

ლონდონი. ნორდსკოტის წინადადება, რომ მმართველობამ აღსნას რისთვის არის საჭირო სამხედრო კრედიტი (11 მილ. გირგ. სტერ.), სასოგადოებათა პალატაში უარ-ქვეყნს 290 ხმის უმეტესობით წინააღმდეგ 260-ისა და კრედიტის გადასწვიტა შედარედ მოხსენებით.

გლადსტონმა განაცხადა, რომ დიპლომატიური მიწერ-მოწერა, რომელიც კვირის გასულს მიენდობა შარლამენტს, ახდის მმართველობას ბრადებს, რომ მან კათომ რუსეთს დაუთმო ვეკლაფერშია.

სასოგადოებათა პალატაში გლადსტონმა დაიარა, — მას იმედი აქვს, რომ ავღანის საზღვრის საქმე მორიგებით გთავდას და რუსეთისგანაც არაფართად დაბრკოლება არ იქმნება, მაგრამ სასურველია, რომ შირობა ხელ-მოწერილი იქმნეს მხოლოდ მაშინ, როდესაც საზღვარი გაყვანილი იქმნება ადგილობრივ.

გარტინგტონმა განაცხადა, რომ ხართუმისაკენ გალაშქრება შეჩერდა; ჯარები სუდანში ვიდრე დანგოლამდე აღარ იქმნებიან დაბანაკებულნი; სუკამში ინგლისელი ჯარები დაჩეხიან მანამდის, სანამ სსგას სახელმწიფოს ჯარები დაიჭერენ ამ ქვეყანას.

სიმლა. პოლკოვნიკი სტაუარტი და ერთი კადე ბრიტანელი აფიცრნი გაემტვინენ ჰერათში, რომ დაეხმებოდნენ ემირს ქალაქის გამაგრებაში.

ბირჟა

პეტერბურგი აპრილის 30.

100 მანათის კურსი სამის	ოვით ღონდონზე — 24 ⁵ / ₁₆ , 24 ⁷ / ₁₆ 24 ³ / ₈
100 მანათის კურსი სამის	ოვით ჰამბურგზე — 206 ³ / ₄ , 207 ³ / ₄ , 207 ¹ / ₄
100 მან. კურსი სამის	ოვით პარიზზე — 256 ³ / ₄ , 257 ¹ / ₂
პოლიმპერიადლები	— 8 მ. 11 გ. გაუ.
ტამოუნის კუპონები	— 8 მ. 12 გ. გაუ.
ვენლის მანათი	— 1 მ. 30 გ. გაუ.
ბირჟის დისკონტი	— 6 და 7 ⁰ / ₁₀
5 ⁰ / ₁₀ ბილეტები აღმოსავლეთის სესხისა	100 და 1000 მან. პირველი გამოცემისა — — — 96 მ. გაუ.
მეორე გამოცემისა	— 95 ¹ / ₂ მ. გაუ.
მესამე გამოცემისა	— 95 ¹ / ₂ მ. გაუ.
5 ⁰ / ₁₀ მომგები ბილეტები	I შინაგანის სესხისა — 219 ¹ / ₂ მ. გაუ.
5 ⁰ / ₁₀ მომგები ბილეტები	II შინაგანის სესხისა — 207 მ. გაუ.
ოქროს რენტა	— — — 168 ¹ / ₄ მ. გაუ.
თბილისის საადგილ-მამულო ბანკის გირავნობ.	ფურცლები — — —
ქუთაისის საადგილ-მამულო ბანკის გირ. ფურც.

ცნობანი

გაზანდა

ხორავისა, რომელიც იყიდება თბილისის ბაზრებში, დუქნებში და ხელდა-ხელ 1 მაისიდან 15 მაისამდე 1885 წ.

გამომცხვარი ჰური რუსეთის ფქვილისა	— 1 გირ. 5 გ.
აქაურის ფქვილისა: პირველის სარისისა	— 1 გ. 2 ¹ / ₂
მეორისა	— 1 გ. 2 გ.

იმავე ფქვილისა თორნეში გამომცხვარი:

პირველი სარისისა	— 1 გ. 4 ¹ / ₂
მეორისა	— — — 1 გ. 3 გ.
მესამისა	— — — 1 გ. 2 ¹ / ₂

ჯვარის-მამის ჰური: პირველის სარის. ლავაში 1 გ. 4¹/₂ მეორის სარის. ლავაში 1 გ. 3¹/₂ მესამისა — — — 1 გ. 3 გ.

მროსის სორცი: პირველის სარისისა — 1 გ. 8 გ. მეორისა — — — 1 გ. 7 გ. სუგი — — — 1 გ. 15 გ. ცხვრის სორცი — — 1 გ. 9 გ.

ღორის სორცი: პირველის სარისისა — 1 გ. მეორისა — — — 1 — — გ.

რკინის ზნა

თბილისიდან ბათუმისკენ მიდის 8 საათზე და 31 წამ. დილით.

თბილისიდან მარტო საშურამდინ 3 საათ. და 11 წამ. შუადღის უკან.

თბილისიდან ბაქოსკენ 10 საათზე და 45 წამზე დილით. (სამშაბათობით და შაბათობითსაჩქარო 10 ს. 58 წ. ღამით.)

ქუთაისიდან თბილისისკენ 12 საათზე და 25 წამ. შუადღის უკან.

ქუთაისიდან ბათუმისა და ფოთისკენ 5 საათზე და 20 წამ. შუადღის უკან.

ბათუმიდან თბილისისკენ 8 საათ. დილით.

ფოთიდან თბილისისკენ 8 საათ. და 45 წამ. დილით.

ფოთიდან და ბათუმიდან მომავალი თბილისში შემოდის 10 საათზე და 25 წამ. ღამით.

მარტო საშურიდან მომავალი თბილისში შემოდის 8 საათზე და დილით.

ბაქოდან მომავალი შემოდის თბილისში 2 საათ. და 30 წამ. შუადღის უკან.

(სამშაბათობით და შაბათობითსაჩქარო 7 ს. 53 წ. დილ.)

განცხადებანი მსურს

გამგებლობა მამულისა

ყუიდი

პარგს ცხენებს დროგებით. აღრესი ქუთაი, ალექსანდრეს ქუჩა, № 72. (4—3)

თბილისის სასულიერო სასწავლებლის მმართველობა ამით აცხადებს, რომ ამა მაისის 5 და 6 დღი-

თბილისის ქალაქის გამგეობა

საყოველთაოდ აცხადებს, რომ ამა წლის მაისის 7, შუადღის 12 საათზე, ზამგეობის სადგურში მოხდება ვაჭრობა იჯარით გაცემაზე მიწის, ქვის და შტუკატურის მუშაობის შესასრულებლად საქალაქო სახლზე (აღრე ში-ოვეის). სახლი, არსებულია დანიშნული, გოლოვინის პროსპექტ-ზე. მსურველთა ყოველგვარი პირობანი შეუძლიანთ გაიგონ გამგეობაში დილის 10 ნაშუადღევს 2 საათამდე ყოველ-დღე გარდა კვირა-უქმისა. (3—1)

სით საათის 12-ზე სასწავლებლის ეზოში მოხდება ვაჭრობა სხვა-და-სხვა ნივთებისა. ქუთაი, ალექსანდრეს ქუჩა, № 26. (2—2)

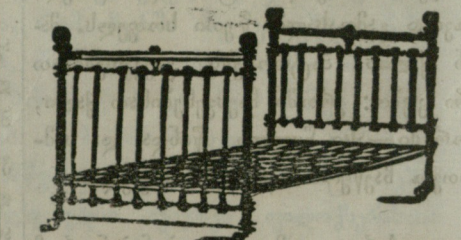
ყუა მოკვო

ს. სიუ და ძო.

(II. 2592).

(46—12)

ინგლისური რკინის კარბაზი

ერთის საწოლი 6 მანათიდან, და ორის საწოლი 10 მანათიდან; მათი ლეიბები, ზღვის პალასით გატენილი 4-დან 8 მანათამდის. კიდევ შემდეგი ნივთები იყიდება 25%-ით უფრო იაფად, ვიდრე სსგას სადმი: ბრიტანის მეტალის ნივთები, ჩაიდნები, სვანაქე, საშაქე, კოვჩები, შეფიდდის დასები ჩანგლებით, სამართებლები, დასადგმული შირის სახანი, სტაქსები, სუფეგნი-კი, საწოლი, რიუკები, საქაშური, თუფები, ბლიუდები, სასალათეები, ტაშ-ტები, საშაქეები, სამარილები, განხი-ცის საფეკები, პრობის ამოსადები, პრობები, კლიტები, გასადები, კრან-ტები, ადვირები, სლისტები, ტანისამო-სის დასაკიდებლები, სახალა მკრატლე-ბი, გაქაუბი, უთაბი, წისქვილები, სერ-სები, ქლიბები, ინგლისის თაფები და რეკალეკები, შიუები, ზარბადები, კაშ-სიულები, საფანგები, ნინები, გატერ-პრუტი, სახნები, ჩუქები, წინდები, სუფრები, საფეკები, რგოლები, ემა-ლიანი ჭურჭელი, მურაბები, კაშფეკე-ბი, კაშულები, სოუსები, ზღვის პა-ლასი, დიმიკიტონები, ზომასი და სსგ. ინგლისურს მალაზიებში არწრუ-ნისეულს ქარგასლასი № № 95, 94, 93, 91, და 90, 89, 88, 87, 86, და 85, უადესი ჩაის მალაზია თბილის-ში. (100—23)

ქუთაისში,

ივანე ნიკოლაძის მამკვიდრეთა მა-ლაზიაში ისყიდება ყოველ გვარი საქო-ნელი, სხვებთან შედარებით იაფად. მალაზია იმყოფება ბულვარის პირ-და-პირ საკუთარ შენობაში. (14—12)